

ספר
מזהרש"מ
הכהן

שבת ומועדים

פרקי אבות

זכרון צדיקים

מתוך כתבי מרן רבינו
הגאון הצדיק חסידא ופרישא
רבי שמואל מאיר הכהן הולנדר זי"ע
אבדק"ק אמסנא וצ'רנוביץ

וגם ד"ת שהביא מאביו
כ"ק מרן רבי נתן דוד הכהן זצלה"ה זי"ע
אבדק"ק אמסנא יצ"ו

יסודות איתנים מעוררי ישנים, ואשר נאמרו בשוה"ט,
אמרות טהורות משמחי לבבות, דברי אגדה, חסידות
ודרוש, ואף דא"ח ששמע מפיהם וכשמים של אבותיו
ורבוה"ק נבג"מ זי"ע עוכ"א

ומחובר לטהור בסופו

ספר תולדות רבינו

מפתח הענינים

נכנסו בני המשפחה אל רבינו להודות לו כי בזכות תפילותיו נושע היהודי מן השמים, אך רבינו התקשה להבין מה ברצונם ממנו, ויאמר אליהם: "הלא אמרתי לכם ללכת אל הרה"ק מסאדיגורא ואכן הלכתם, א"כ מה לכם באים אלי? הן החולי סר רק בזכות תפילותיו ובקשותיו של אותו צדיק מסאדיגורא, לכו נא אליו והודו לו על טרחו ויגיעתו בישועת החולה".

הלכו להם בני המשפחה אל האביר יעקב וידברו אליו את תודתם על תפילותיו ודמעותיו. תמה האביר יעקב להודאה זו מה טיבה, הן רבינו הוא אשר בזכותו נושע אותו היהודי... והתעקש לשלחם אל רבינו להודות על החלמת בן משפחתם... רבינו אף מביא בספרו מהרש"ם הכהן' מאמרים מספר ששמע מפ"ק^{כב}.

רבינו עם מרנן הרה"ק הכנסת מרדכי מסאדיגורא זיע"א והרה"ק ר' מרדכי מבילגרייט זיע"א בחופת חתנו ר' חיים דוד שלמה המאירי ז"ל

עם הרה"ק ר' מרדכי שלום יוסף מסאדיגורא ה'כנסת מרדכי'

אף עמו היה רבינו מיוודד והיה בא לשולחנותיו ולימי ההולדת כנהוג ברוז'ין. כן גם את בניו טרם הכנסם לעול תומ"צ הביא להתברך מפ"ק. ועוד רבות היו משתעשעים בדברי תורה וחסידות ומתענגים איש בחברת רעהו.

עם הגה"ק ה'חזון אי"ש זיע"א

נכנס היה רבינו ויוצא בביתו של גאון ישראל וקדושו מרן החזון אי"ש זיע"א ומשוחח עמו בלימוד ובהלכה. החזון איש לעומתו אף הוא, היה מלא קורת רוח עת שרבינו היה מופיע בביתו לשאת ולתת עמו בתורה.

פעם בין דברי רבינו עמו, העיר רבינו, את אוזן החזון איש כי ראה את כותב תורותיו ונראה בו כי הוא מן אותם אלו שאין בידם קפידא על ענין טבילה במקוה ודבר נחוץ הוא שהכותב את התורות יקפיד על טבילה. תמה החזון איש לפשר הדבר ושאל לרבינו כי על המחדש את החידושים פשיטא שצריך הוא לטבול במקוה, כי נכרת השפעת טבילת המחדש את החידושים בחידושים, אך מאין המקור לכך כי ישנה גם השפעה על הכותב את החידושים מפי המחדש?

כב. ראה מהרש"ם הכהן בראשית פ' וישלח וכן מהרש"ם הכהן שמות בפרשיות וארא, יתרו ועוד.

השיב רבינו לחזון איש: "כפי שמצינו שנכרת השפעת טבילת השוחט על העוף כן הוא לכאוף בכותב חידושי תורה אף מפי אחרים".

הוסיף החזון איש והקשה אף על זאת. "מנין לו למר, כי אכן ישנה השפעה על העוף בטבילת השוחט?"

נענה רבינו כי הוא מרדכי מפורש.

ביקש הגאון מרבינו כי יראה לו את הדברים חרוטים עלי גליון בשחור ע"ג לבן. יצא רבינו וחזר כשבידו מרדכי על מסכת חולין^כ והגישו למרן החזון איש, נטל החזון איש את הספר מידי רבינו, דפדף למקום שעליו ציין רבינו, וישתאה הגאון לראות את המרדכי ויתמה כי נשמט מזכרונו, כשכילה הגאון לראות את הדברים, נשא את עיניו אל רבינו והודה לרבינו כי הראהו דבר נפלא זה.

מיד לאחר אותו עשה החלו בבנית מקוה הטהרה המפורסם בחצרו של הגאון החזון איש.

כ"ק מרן האדמו"ר מטשאורנאביל שליט"א כשהובא לפניו ספרו של רבינו 'מהרש"מ הכהן – שמות" סיפר, כי שמע מאחד ממקורבי הגאון החזון איש, כי החזון איש היה מאוד מלא התפעלות מחיותו של רבינו בעבודת ה' ובלימוד, והיה משיח מזה כסדר.

עם צדיקי בית נדבורנא

מעט שהתיישב רבינו בעיר טשערנוביץ נתקרב ביותר אל כ"ק הרה"ק ר' איתמר מנדבורנא ובניו הק' והיה משתעשע עמם תמידין כסדרן. ולבד מכך שנעשו במרוצת הימים למחותנים, גם מצאו ר' איתמר ובניו הק' ריע כלבבם דבק מאח, והיו נהנים משהות במחיצתו ולתפוס עמו שיח תורני או חסידי בכל עת. מה גם, שלא רבים היו שומרי התורה בעיר טשערנוביץ, חסידים מאן דכר שמיא, כיון שכך, היו אלו הרעים נהנים יחדיו בשבת אחים מתוך שיחות קודש בענינים העומדים ברומו של עולם.

כג. ראה מרדכי ריש חולין בהל' שחיטה משמו של אלדד הדני וז"ל: "אמר יהושע מפי משה מפי הגבורה וכו' כל טבח שישחוט שחיטה שאינה הגונה וכו' ואם שחט ולא היה סודר וכו' ואם לא הורחץ מש"ז ושכח ושחט, פיגול".